

39. ΛΟΥΚΙΟΣ Η ΟΝΟΣ

ἄμα μὲν ἠδούμην ἐν τῷ θεάτρῳ κατακείμενος, ἄμα δὲ ἐδεδίοι μὴ
 ποῦ ἄρκτος ἢ λέων ἀναπηδήσεται.

Ἐν τούτῳ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθεσιν ὀρώ καὶ ρόδων χλωρῶν 54
 φύλλα, καὶ μηδὲν ἔτι ὀκνῶν ἀναπηδήσας τοῦ λέχους ἐκπίπτω·
 5 καὶ οἱ μὲν ὤροντό με ἀνίστασθαι ὀρχησόμενον· ἐγὼ δὲ ἐν ἑξ ἑνὸς
 ἐπιτρέχων καὶ ἀπανθιζόμενος ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀνθῶν τὰ ρόδα
 κατέπινον. τῶν δὲ ἔτι θαυμαζόντων ἐπ' ἐμοὶ ἀποπίπτει ἑξ ἐμοῦ
 ἐκείνη ἢ τοῦ κτήνους ὄψις καὶ ἀπόλλυται, καὶ ἀφανῆς ἐκείνος ὁ
 πάλαι ὄνος, ὁ δὲ Λούκιος αὐτὸς ἔνδον μοι γυμνὸς εἰστήκει. τῇ δὲ
 10 παραδόξῳ ταύτῃ καὶ μηδέποτε ἐλπισθείσῃ θεᾷ πάντες ἐκπε-
 πληγμένοι δεινὸν ἐπεθορύβησαν καὶ τὸ θέατρον εἰς δύο γνώμας
 ἐσχίζετο· οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ φάρμακα δεινὰ ἐπιστάμενον καὶ
 κακόν τι πολύμορφον ἠξίουσαν εὐθύς ἔνδον πυρί με ἀποθανεῖν, οἱ
 δὲ περιμεῖναι καὶ τοὺς ἀπ' ἐμοῦ λόγους ἔλεγον δεῖν καὶ πρότερον
 15 διαγνῶναι, εἴθ' οὕτως δικάσαι περὶ τούτων. καὶ γὰρ δραμῶν πρὸς
 τὸν ἄρχοντα τῆς ἐπαρχίας—ἔτυχεν δὲ τῇ θεᾷ ταύτῃ παρῶν—
 ἔλεγον κάτωθεν ὅτι γυνὴ με Θετταλὴ γυναικὸς Θετταλῆς δούλη
 χρίσματι μεμαγευμένῳ ἐπαλείψασα ὄνον ποιήσειεν, καὶ ἰκέτευον
 αὐτὸν λαβόντα ἔχειν με ἐν φρουρᾷ ἔστ' ἂν αὐτὸν πείσαιμι, ὥς
 20 οὐ καταψεύδομαι οὕτω γεγονώς.

Καὶ ὁ ἄρχων, Λέγε, φησὶν, ἡμῖν ὄνομα τὸ σὸν καὶ γονέων 55
 τῶν σῶν καὶ συγγενῶν, εἴ τινας φῆς ἔχειν τῷ γένει προσήκοντας,
 καὶ πόλιν.

Καὶ γὰρ, Πατὴρ μὲν, ἔφην, . . . ἔστιν μοι Λούκιος, τῷ δὲ
 25 ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάϊος· ἄμφω δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ
 ἔχομεν. καὶ γὰρ μὲν ἱστοριῶν καὶ ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς, ὁ δὲ
 ποιητῆς ἐλεγείων ἐστὶ καὶ μάντις ἀγαθός· πατὴρ δὲ ἡμῖν Πάτριαι
 τῆς Ἀχαΐας.

Ὁ δὲ δικαστῆς ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσεν, Φιλτάτων ἐμοί, ἔφη, λίαν
 30 ἀνδρῶν υἱὸς εἶ καὶ ξένων οἰκία τέ με ὑποδεξαμένων καὶ δώροις